21/04/2021

Όσιος Αναστάσιος Σιναΐτης

/ Βίοι Αγίων

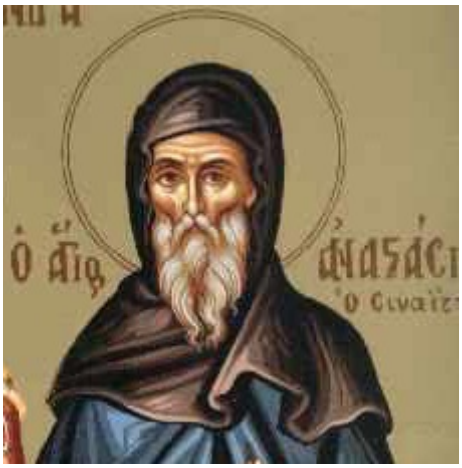

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Ιανουαρίου και του Οσίου Αναστασίου του Σιναΐτου.

Ο Όσιος Αναστάσιος έζησε τον 7ο αιώνα μ.Χ. και καταγόταν από ευγενή οικογένεια. Γρήγορα όμως εγκατέλειψε τον κόσμο και εκάρη μοναχός. Πήγε στα Ιεροσόλυμα και αφού προσκύνησε τους Αγίους Τόπους, κατέληξε στο Όρος Σινά, στη μονή της Αγίας Αικατερίνης, της οποίας διετέλεσε ηγούμενος. Εκεί βρήκε ασκητές μοναχούς και έμεινε κοντά τους ως υποτακτικός και υπηρέτης τους. Λόγω του ότι ζούσε με βαθιά ταπεινοφροσύνη, έλαβε από τον Θεό τη δωρεά της γνώσης και της σοφίας, με την οποία συνέγραψε βίους Αγίων Πατέρων και συνέθεσε ψυχωφελείς λόγους. Αφού έφτασε σε βαθιά γεράματα, απεβίωσε ειρηνικά στις αρχές του 8ου αιώνος μ.Χ.

Μερικά έργα του Οσίου Αναστάσιου είναι τα ακόλουθα:

«Οδηγός». Το έργο αυτό αποτελείται από 24 κεφάλαια και ονομάσθηκε έτσι, διότι ήταν προορισμένο να χρησιμεύσει ως οδηγός προς υποστήριξη της Ορθοδοξίας εναντίον του Μονοφυσιτισμού. «Ερωτήσεις και αποκρίσεις περί διαφόρων κεφαλαίων και διαφόρων προσώπων». Στο έργο αυτό ο Όσιος Αναστάσιος, ακολουθώντας τη μέθοδο του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, των ερωτήσεων και τον αποκρίσεων, επιλύει διάφορα ζητήματα δογματικά, πρακτικά και εκκλησιαστικά. «Λόγος περί της αγίας συνάξεως και περί του μη κρίνειν και μνησικακείν», όπου αναφέρεται στη Θεία Ευχαριστία. «Θεωρίαι αναγωγικαί εις την εξαήμερον». Το όλο έργο αποτελείται συνολικά από δώδεκα βιβλία. «Εκ του κατ’

εικόνα». Δύο λόγοι περί της κατ’ εικόνα Θεού δημιουργίας του ανθρώπου.

Τέλος, αξίζει να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από ένα σύγγραμμα του Οσίου Αναστάσιου, ο οποίος παίρνοντας αφορμή από τα λόγια του Ιησού Χριστού «μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε» γράφει: «Κι όταν βλέπετε τον αδελφό σας να αμαρτάνει και τότε να μην τον κρίνετε. Να θυμόμαστε πως ένας είναι ο κριτής, ο Θεός, που θα αποδώσει στον καθένα κατά τα έργα του. Είδες βέβαια το αμάρτημα του αδελφού σου· μήπως όμως γνωρίζεις και όλες του τις καλές πράξεις; Μπορεί μάλιστα αυτήν την αμαρτία, που εσύ είδες, εκείνος να την έπλυνε κιόλας με τα δάκρυα της μετανοίας του».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου